

Patriarhul Daniel: Dumnezeu nu oferă favoruri celor ambițioși și trufași, ci dăruiește har celor smeriți și ostenitori

„Dumnezeu nu oferă favoruri celor ambițioși și trufași, ci dăruiește har celor smeriți și ostenitori, pentru că sunt slujitori ai voii Lui”, a explicat Preafericitul Părinte Patriarh Daniel în predica rostită duminică în Paraclisul istoric „Sf. M. Mc. Gheorghe” al Reședinței Patriarhale.

Preafericirea Sa a evidențiat învățăturile care reies din pericopa evanghelică citită la Sfânta Liturghie, despre cererea fiilor lui Zevedeu de a fi unul de-a dreapta și celălalt de-a stânga Mântuitorului în împărăția Sa.

„În Evanghelia de azi, Domnul Iisus le spune celor doi ucenici ai Săi că onoarea de a sta cineva de-a dreapta și de-a stânga Sa nu este un drept al cuiva care se consideră pe sine însuși vrednic de această onoare, ci este un dar, nu un drept, este un dar al lui Dumnezeu pentru cei pe care El însuși îi consideră vrednici”, a explicat Părintele Patriarh Daniel.

Pentru că cererea celor doi frați a stârnit mânia și invidia celorlalți ucenici, Mântuitorul Iisus Hristos le-a explicat diferența dintre conducerea lumească și slujirea plăcută lui Dumnezeu.

„Însă, Domnul Iisus Hristos, fiind Duhovnicul desăvârșit, Cunoscătorul de suflete și Vindecătorul de patimi egoiste, i-a chemat la El pe toți ucenicii și le-a spus: În gândirea lumească, întâietatea sau onoarea este înțeleasă ca stăpânire sau dominație egoistă asupra oamenilor, dar ucenicii lui Hristos trebuie să înțeleagă întâietatea sau conducerea altora ca fiind slujire smerită în folosul tuturor”.

„Prin aceasta, Domnul Iisus Hristos răstoarnă logica lumească și vindecă de mândrie sau de slavă lumească pe frații Iacov și Ioan, iar pe ceilalți ucenici îi vindecă de invidie și de mânie. El îi învață pe toți împreună că adevărata onoare sau vrednicie plăcută lui Dumnezeu nu se dobândește prin dorință egoistă de întâietate și slavă lumească, ci prin iubire smerită față de Dumnezeu și față de oameni, adică prin slujire smerită”, a subliniat Preafericirea Sa.

Calea spre mântuirea tuturor

Patriarhul României a evidențiat apoi că dorința de întâietate a unora provoacă în alții mânie și invidie.

„Astfel, slăbește armonia sau pacea dintre oameni și se pierde bucuria comuniunii frățești adevărate. Însă, Domnul Iisus Hristos ne învață că iubirea smerită față de semenii sau slujirea lor constituie calea care duce la mântuire, adică la unirea omului cu Dumnezeu cel veșnic viu și la bucuria armoniei din comunitatea umană”.

„Adevărata onoare sau demnitate provine din calitatea cuiva de slujitor smerit și ajutor milostiv al semenilor săi, indiferent de mărimea rangului pe care îl are în comunitate sau în societate”, a subliniat Preafericirea Sa.

„Evanghelia de astăzi ne cheamă să trăim în Duhul lui Hristos, nu în duhul lumesc, să respingem ispita mândriei prin smerenie, prin pocăință și post, prin mărturisirea păcatelor și prin împăcarea cu cei pe care i-am supărat, prin milostenie și fapte de ajutorare a celor săraci, bolnavi și singuri”.

„Să ne ajute Preamilostivul Dumnezeu ca, înțelegând folosul duhovnicesc al Evangheliei Domnului Iisus Hristos, să înaintăm în urcușul nostru duhovnicesc interior spre bucuria Învierii, spre sărbătoarea Sfintelor Paști”.

Sfânta Cuvioasă Maria Egipteanca

Părintele Patriarh Daniel a amintit aspecte duhovnicești din viața Sfintei Cuvioase Maria Egipteanca, serbată în data de 1 aprilie și în Duminica a 5-a din Postul Mare.

Încercând să intre în Biserica Sfântului Mormânt și să se închine Sfintei Cruci, Sf. Maria Egipteanca a fost oprită de o forță dumnezeiască și atunci a realizat că este păcătoasă.

„A hotărât să meargă în pustia Iordanului pentru a se pocăi de păcate. A petrecut acolo 47 de ani în post și rugăciune, pocăință multă și în mari nevoințe duhovnicești, curățându-și mintea de orice gând păcătos”.

„Astfel, a ajuns la o mare sfințenie, încât atunci când se ruga se umplea de lumină

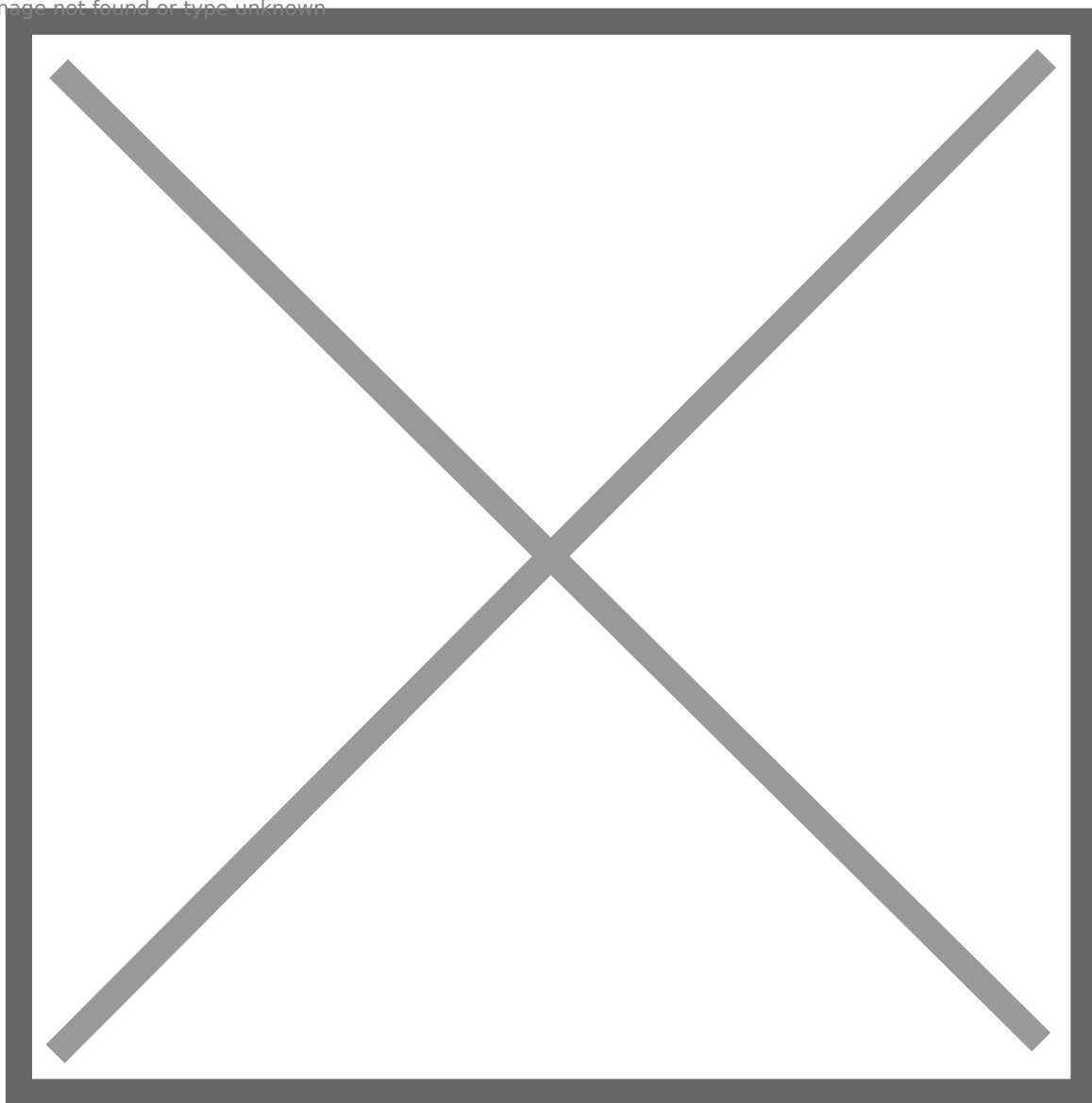
și se ridica un cot deasupra pământului, adică jumătate de metru, pentru că devenise mai mult duh unit cu Dumnezeu decât trup legat de cele pământești”, a explicat Patriarhul Daniel.

„Sfânta Cuvioasă Maria Egipteanca, pomenită în fiecare an la 1 aprilie, arată cât de minunat poate lucra harul lui Dumnezeu în omul care se pocăiește. Pomenirea ei se face și în Duminica a 5-a din Postul Sfintelor Paști, începând cu secolul al 11-lea, însă cinstirea ei este atestată deja înainte de publicarea vieții scrise de Sfântul Sofronie, Patriarhul Ierusalimului”.

„Din scrierea vieții Sfintei Cuvioase Maria Egipteanca se vede că atât de mult schimbă harul Lui Dumnezeu pe omul păcătos care se pocăiește cu adevărat, încât îl poate face părtaș al slavei Împărăției Cerurilor pe care o pregustă Sfinții încă din lumea această”.

„De aceea, pilda vieții de pocăință și sfințenie a Sfintei Cuvioase Maria Egipteanca este o întărire spirituală și o speranță pentru toți oamenii păcătoși care doresc să se mântuiască, să-și schimbe și să-și sfințească viața, oricât de păcătoși ar fi ei la un moment dat”, a concluzionat Părintele Patriarh Daniel.

Image not found or type unknown

Sursă foto: Ziarul Lumina

basilica.ro